

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

28. Cumulus tormentorum damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

288 *Domus æternitatis. Consideratio*
accerfunt pœnarum æternitatem. Ad ex-
tremum clamo cum S. Auguftino l. c.
*Exaudi clamantem de abyffo, ad te benigni-
fimum, peccata mea non abscondo; fed
pando ea coram te: non defendo, fed osten-
do: non excuso, fed accuso: Ego sum reus,
ego ipse accusator meus. Non accuses me,
qui fecisti me. Solus suffeci ad peccandum,
solus sufficiam ad accusandum; solus ad
pœnitendum. Ut ex damnabili & pecca-
torum, & suppliciorum æternorum a-
byffo, per bonitatis & misericordiæ tuæ
abyffum eripiar.*

CONSIDERATIO XXVIII.

Cumulus tormentorum damnatæ æ-
ternitatis.

Mala omnia super eos congregabuntur.
Deut. c. 32. 23.

21. Septembris.

MAla plurima simul irruentia, ma-
gis gravant, premunt atque per-
cellunt; quàm si successivè advenirent
singula. Nam uti Job audiens singulos
servos, successivè adversitates singulas

nuntiantes, dissimulavit quidem ac siluit: at veniente ultimo; omniumque filiorum mortem narrante, *visitantis calamitatibus, dolore concussus; Surrexit & scidit vestimenta sua, & tonsa capite corruit in terram & adoravit: Job. c. 1. 20.* Ita homo, qui unum inferni tormentum considerans non satis timore percellitur; omnia simul, sub unum aspectum adducens, utique magis ad timorem Dei, horrorem peccati, atque inferni permovebitur. *Mala omnia super eos congregabuntur. l. c.*

II. Cogita igitur, cumulus hinc & congregatio seu conjunctio omnium suppliciorum infernalium, quale quantumque sit tormentum. I. Quale tormentum erit damnato, ingredi domum æternitatis suæ miserrimæ; è qua nunquam pedem efferre licebit? Quale tormentum erit: tanquam scelestum, & læsæ Majestatis divinæ reum, manibus pedibusque vinctum, jacere in carcere obscuro, in loco totius mundi vilissimo, sordidissimo, summeque horrendo atque abominando, idque per omnia sæ-

290 *Domus eternitatis. Consideratio*
cula sæculorum? An non hoc unum cen-
feri potest, supplicium suppliciorum, ac
tormentum tormentorum maximum?

III. Quale tormentum erit, jacere in
gehenna, in illo puteo abyssi bufonibus
& draconibus pleno; in puteo, nullo au-
ræ flatu permeabili, in quo damnati, ve-
lut oves jugulatæ, aut massa plumbea,
superadditi & cumulati sibi incumbunt,
& tanquam in loco tormentorum sine fi-
ne cruciantur castigatione crudeli. Qua-
le tormentum erit si priori accedat, ma-
ledicta illa cacodæmonum Societas, ho-
minumque scelestissimorum, tyranno-
rum, latronum, homicidarum, adultero-
rum, scortatorum, Magorum & venefi-
corum, ac desperatissimorum Nebulo-
num, cum quibus habitandum sit per
omnia sæcula sæculorum? Quale tor-
mentum erit, si prioribus jungatur, ver-
sari in tenebris perpetuis, crassis, & pal-
pabilibus, quæ ægyptiacas horrore lon-
gè superent; nec unquam vel solem,
vel lunam, vel sidera, vel minimum lucis
radium percipere, idque per omnia sæ-
cula sæculorum?

Afe.

Affectus compassionis.

O Damnati miserrimi ! quàm vobis compatior ! quàm condoleo ! quòd in carcere adeò horrendo , in puteo tam profundo , in Societate tam probrosa, in tenebris, tam densis, vobis permanendum sit in æternum ! O si quibusvis precibus, eleemosynis, jejuniis, imò morte acerbissimâ, vos liceret eripere ! sed vota hæc sunt inania , quia puteus super vos clausus est. O carcer abominabilis ! O carceris societas detestabilis ! O procella tenebrarum palpabilis ac terribilis : quis triplicem hunc pœnarum funiculum rumpet ? Ah ! Nec cœlestium, nec terrestrium, nec infernorum, sive Diabolorum sive manium damnatorum ullus. Hinc gemitus, hinc furor, hinc dolor : hinc *commanducaverunt linguas suas præ dolore.* Apoc. c. 16. 6.

22. Septembris.

I. **D**Enæ Ægyptiorum plagæ, successive illis à Deo inflictæ ingentem, ac novum semper & novum terrorem,

N ; rem,

292 *Domus aeternitatis. Consideratio*
rem, dolorem, & angorem incussere; ut
plaga aquæ cruentæ, ranarum, cyni-
phum, muscarum, mortalitatis pecorum,
ulcerum, grandinis, locustarum, tene-
brarum, & percussione primogenito-
rum, quæ postrema Regem tandem do-
muit ac subegit. At quis dolor, quis hor-
ror, quis stupor eos invasisset, si plagæ hæc
omnes simul & semel toti Ægypto in-
cubuisent? Pari ratione plagæ, pœnæ-
que infernales, singulæ & seorsim sum-
ptæ enormes sunt, quis abnuat? Sed om-
nes simul & semel damnatis omnibus
infligi, quàm erit horrendum, & in-
tolerabile?

II. Quale igitur tormentum erit, si
prioribus addatur fœtor execrabilis, &
mephytis abominabilis, ex sentina illa
& palude stygia, ex stagno sulphureo,
ex Dæmonibus, & damnatorum putidis
corporibus erumpens, idque per omnia
sæcula sæculorum? Quale tormentum
erit, si prioribus jungatur fames canina
& sitis intolerabilis, in tremendis illis
fornacis stygiæ ardoribus; ita ut nun-
quam latranti stomacho, vel micula pa-
nis;

nis; nec linguæ ardenti, aquæ guttula indulgeatur, idque per omnia sæcula sæculorum?

III. Quale tormentum erit, præcedentibus annexum; terribile illud incendium & vortices flammarum ignis infernalis, in quo damnatus, instar salamandræ, semper vivus, ustulabitur, cremabitur, affabitur, & cruciabitur, idque per omnia sæcula sæculorum? Quale tormentum erit; calix iræ Dei, cujus fæx nunquam exinanitur: deinde pœnitentia fera; fletus & stridor dentium; quibus damnati suam malitiam, suam stultitiam, ac pœnam coguntur sine intermissione deplorare, lamentari, stridere, plangere & ululare, idque per omnia sæcula sæculorum?

Animadversio.

O Dura ac dira tot malorum pœnarumque conjunctio & collectio! si una febris calida, una vehemens podagra, vel nephritis acuta, vel intensa colica, vel acris odontalgia, hominem ita discruciare valeat, ut sibi succumbendum

294 *Domus aternitatis. Consideratio*
dum doloribus autumet; quid facerent
morbi hi omnes, simul uno impetu ir-
ruentes? Pari modo si unum Orcitor-
mentum est importabile, quid erunt
omnia simul unita? O fœtor abomina-
bilis! ô fames & sitis intolerabilis! O ig-
nis terribilis! ô calix exitialis! O fletus
inconsolabilis! O stridor dentium inex-
plicabilis! Quis damnatorum vos susti-
nere poterit? *Quis poterit de vobis habi-
tare, cum igne devorante.* Isaia c. 33. 14.
Ah! nemo, nemo id poterit; & tamen
non poterit non, ac debet quilibet
damnatorum: nullum enim remedium,
nullum effugium cuiquam conceditur.

23. *Septembris.*

I. **C**onsidera, quomodo in hoc mun-
do, in uno eodemque homine
non possint omnia mala simul colligi;
sed quasi dispersa vagentur per orbem,
ut diversorium reperiant. Qui uni sub-
jacet, non subjacet alteri, præsertim, cum
multa invicem sint contraria, ut calor
& frigus, vigilia & lethargus. At in
inferno omnia mala, licet opposita, vir-
tute

tute divinâ, in pœnam majorem damnatorum copulantur. Unde dicitur: *Mala omnia super eos congregabuntur.* Deut. c. 32. 23. Nec tantùm convocabuntur quacunq̃ simplici conjunctione; sed congregabuntur cum onere & compressione. *Congregare ut bruchus.* Nahum c. 3. 15. Quodnam enim esse malum poterit, quod non inveniatur in illo barathro, in quo Deus centrum illorum constituit in perpetuum: *Locum tormentorum.* Lucæ c. 16. 28. Unicum bonum, quod ibi restare potest, est ipsum esse, verùm & hoc miseris in summum convertitur malum: cùm longè minus malum sit, non esse, quàm esse in tot malis. Quid igitur agent? An ut non sint? sed hoc fieri nequit. *Non est illis medicamentum exterminii.* Sap. c. 1. 14. Necesse ergo est esse, & esse semper malum, in summis malis. O an non melius esset, si nati non essent?

II. Quale enim malum, quale tormentum erit, decumbere inter colubros, basiliscos, bufones & dracones stygios, ac tolerare vermem conscientie insatiabilem, nunquam non mordentem,

N s

roden-

296 *Domus eternitatis. Consideratio*
rodentem, vellicantem, pungentem, es-
tantem, idque per omnia sæcula sæculo-
rum? Quale tormentum erit vivere in
tartaro, in summa perturbatione, sine
omni ordine, in summo horrore & pa-
vore; in maxima confusione, & in dede-
core, opprobrio, ignominiaque indele-
bili, idque per omnia sæcula sæculorum?

III. Quale tormentum erit, vivere in-
ter tot tormenta & plagas, inter lamenta
& pœnas, absque omni solatio ac leni-
mine; in desperatione perpetua, in oc-
cupatione abominanda; inter odia &
maledicta; inter imprecationes, & blas-
phemias in Deum & Sanctos; in morte
nunquam emoriante; idque per omnia
sæcula sæculorum? Quale tormentum
erit, nunquam amabilissimam Dei fa-
ciem intueri; nunquam summum illud
bonum, & Redemptorem nostrum Je-
sum Christum cum omnibus Angelis &
Sanctis, videre; nunquam eum amare,
possidere, laudare & glorificare; sed il-
lum semper odisse, semper execrari, de-
testari & abominari [qui est infernus ip-
sus inferni] atque hæc omnia conti-
nuare,

nuare sine interruptione, per omnia sæ-
cula sæculorum?

I. *Affectus horroris.*

O Horror! ô tremor! ô timor! ô stu-
por! Cui ad tot tormenta, damna-
tis simul incumbentia, cor non palpitet?
Cui non sanguis in venis congeletur; si
rite ea perpenderit? Si ad unum dun-
taxat gehennæ supplicium, comæ meri-
tò præ horrore, eriguntur; quid fiet ad
cumulum & conjunctionem omnium?
Verè, verè *Torsiones & dolores tenebunt*
eos, quasi parturientes dolebunt. *Isaiæ c.*
13. 8. Imò simul mæror, angor, pavor,
stupor, horror, tremor, & *omnis dolor*
irruet super eos. *Job. c. 20. 22.*

II. *Affectus Timoris*
Ad S. Angelum Custodem.

O Mi Sancte & amabilis Angele tu-
telaris, ad salutem æternam obti-
nendam, mihi à Deo concessè! Dum con-
sidero, quòd toties tibi mala pro bonis
retribuam, pro diligentia negligentiam,
pro admonitione inobedientiam; pro

N 6

lua-

298 *Domus aternitatis. Consideratio*
suavitate, morositate; pertinaciam &
obstinationem, pro constantia ac fide-
custodia; timeo sanè salutem meam, metuo
æternitatem meam, ac totus tremore concu-
tior, dum supplicia perpetua, quæ ideo
mereor, perpendo: Tu enim toties me
ad Deum trahis: & ego recalcitro: tu ad
bonum me invitas, & ego illud averto:
tu me illuminas, & ego amo ignorantiam
tenebras, tu sana inspiras consilia; ego
deteriora sequor: tu dæmones arces, ego
eis ultrò appropinquo: tu tentationes
prohibes vel infringis; ego eas advoco,
& exaspero: tu cum mea stultitia & ma-
litia certas bonitate ac sapientiâ; & ego
stultitiam, & malitiam mordicus teneo:
tu à vanis, terrenis ac noxiis, ad æterna,
cælestia & salutaria me provocas ac ma-
nanducis; ego immergor terrenis, bestia-
libus & ad perditionem æternam du-
centibus: Tu me doces calcare basilif-
cos, leones ac dracones tartareos; & ego
me illis, in tartaro, calcandum, conte-
rendum, devorandumque obicium atque
obtrudo. O quanta mea cæcitas & in-
fania? O Princeps Cælestis! Dux fidelis,
ignosce

ignosce ingratitude meæ : sustine insipientiam meam, duc me ad voluntatem tuam, custodi me in patientia; ut tandem me restituas Creatori meo in lætitia; nec præcipiter in infernum, ubi in cumulo omnium tormentorum, in cumulo omnium Dæmonum ac damnatorum, cogar ardere, torqueri & cruciari in æternum.

CONSIDERATIO XXIX.

Signa prædestinationis & beatæ æternitatis.

Quos præscivit & prædestinavit conformes fieri, imagini Filii sui. Rom. c. 8. 29.

24. Septembris.

Consideravimus hætenus, tam gaudia Beatorum, quàm reproborum supplicia : atque interea spem inter & metum fluctuamus. O si sciremus, num in Libro vitæ ac beatæ æternitatis descripti essemus ! O si constaret nobis, num damnationem perpetuam evasuri, salutemque æternam aliquando adepturi essemus ! Quibus cum Sanctis Patribus

N 2

& Ec.